

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/39/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4224010009
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4224010009.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej, PhD., a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. a prokurátorky Okresnej prokuratúry Komárno, proti rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/2/2024 zo dňa 22.05.2025, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 20.08.2025, takto

rozhodol:

I.
Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 3 Trestného poriadku sa z r u š u j e napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovanému

A. B. C. B. D. E. F. G. H., nar. XX.X.XXXX v E., trvale bytom H. I. XXX, t.č. vo Ústave na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody v Nitre od 19.10.2023,

u k l a d á

podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona zistiť príťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno m/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

II.
Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že: dňa XX.XXXXXXX XXXX v presne nezistenom čase v rodinnom dome na adrese H. I. XXX vo večerných hodinách viackrát požadoval od svojej matky J. B., nar. XX.XXXXXXXXXX XXXX, trvale bytom H. XXX

vulgárne jej nadávajúc vydanie kosačky so slovami : "Ak mi nedáš kosačku, tak zničím kladivom celý dom", po ktorých výzvach, ju opakovane sácal z chodby rodinného domu smerom von na dvor, v dôsledku čoho spadla zo schodov na zem a utrpela zranenia, a to pomliaždenie ľavého hrudníka a prsníka s predpokladanou dobou liečenia do 6 dní.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák. a podľa § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov, na výkon ktorého obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. uložil obžalovanému aj ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa poukázal na vo veci vykonané dôkazy, a to predovšetkým na výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní, výpovede svedkov K. L. a H. M., na prečítané zápisnice o výsluchu svedkov N. O., J. N. a G. N., oboznámení obrazovo-zvukového záznamu z výsluchu poškodenej J. B., poukázal na výsluch znalkyne MUDr. Lívie Katonovej na hlavnom pojednávaní a prečítal a oboznámil obsah listinných dôkazov vzťahujúcich sa na trestnú vec obžalovaného. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako bol uvedený vo výrokovvej časti rozsudku, že ho spáchal obžalovaný a svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty uvedeného zločinu tým, keď od svojej matky – blízkej osoby sa domáhal vydania kosačky, vulgárne jej nadávajúc so slovami, že keď mu ju nedá, kladivom zničí celý dom, pričom použil aj fyzické násilie, matku sácal, až spadla a utrpela vo výrokovvej časti špecifikované zranenia.

K takémuto záveru došiel súd I. stupňa čiastočne aj z výpovede samotného obžalovaného, ktorý možnosť takéhoto konania zo svojej strany nepopieral, len na svoju obranu uvádzal, že vzhľadom na svoje psychické rozporenie sa nepamätal na svoje konanie a o skutku sa dozvedel len následne z počutia. Vinu obžalovaného mal súd I. stupňa preukázanú na základe výpovede poškodenej, ktorá bezprostredne po spáchaní skutku popísala konanie obžalovaného, pričom na túto výpoveď nadväzovala aj lekárska správa o zraneniach a výpovede ďalších vo veci vykonaných svedkov.

K výroku o treste súd I. stupňa uviedol, že pri jeho ukladaní vychádzal z trestnej sadzby v rozpätí 4 roky až 10 rokov, pričom pri osobe obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák., a to, že bol za trestný čin odsúdený, pričom poukázal na odcudzujúci rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 11T/1/2008, z ktorého vyplynulo, že bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky 6 mesiacov za zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Komárno sp. z. 2T/125/2005 zo dňa 19.07.2007, ktorého skutku sa dopustil voči svojmu otcovi, ktorého napadol verbálne, aj fyzicky a vyhrážal sa mu zabitím. Zo spisu Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/81/2017 súd I. stupňa zistil, že obžalovaný bol už zo zločinu vydierania uznaný vinným rozsudkom zo dňa 14.09.2017, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou, a to za konanie voči svojej manželke, ktorú napadol tak verbálne, ako aj fyzicky. Uvedený trest odňatia slobody obžalovaný vykonal dňa 09.03.2019. Na základe týchto skutočností súd I. stupňa konštatoval, že obžalovaný sa opätovne dopustil zločinu, a preto mu základnú trestnú sadzbu pri § 189 ods. 2 Tr. zák. zvýšil v súlade s § 38 ods. 3 Tr. zák. a trest mu ukladal v rozpätí 6 rokov až 10 rokov. Zároveň mu trestnú sadzbu mimoriadne znížil za použitia § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., keďže mal za to, že obžalovaný trestnú činnosť spáchal v stave zmenšenej príčetnosti, pričom mal za to, že vzhľadom na zdravotný stav bolo možné, za súčasného uloženia ochranného liečenia, dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania. Obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd I. stupňa ukladal obžalovanému aj ochranné liečenie protitoxikomanické, a to ústavnou formou s poukazom na závery znaleckého posudku MUDr. Lívie Katonovej.

Uvedený rozsudok v zákonnej odvolaní napadla tak prokurátorka Okresnej prokuratúry Komárno („ďalej len prokurátor“), ako aj obžalovaný.

Prokurátor v písomných dôvodoch podaného odvolania uviedol, že jeho odvolanie smeruje v neprospech obžalovaného čo do výroku o uloženom treste. Poukázal na závažnosť konania obžalovaného, ako aj na to, že obžalovaný spáchal skutok pod vplyvom alkoholu a omamných a psychotropných látok, čo bolo objektívne preukázané lekárske nálezom. Tým, že obžalovaný naďalej konzumoval omamné a psychotropné látky v kombinácii s použitím alkoholických nápojov, vyslovil názor, že bolo možné

dospieť k záveru, že predchádzajúce odsúdenie, ktorého sa dopustil voči svojej bývalej manželke a bolo mu uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, nemalo preventívny a výchovný účinok.

Stav zmenšenej príčetnosti bol u obžalovaného konštatovaný v dôsledku jeho dobrovoľnej, chronickej konzumácie omamných a psychotropných látok v smere vplyvu na jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Prokurátor mal za to, že stav zmenšenej príčetnosti obžalovaného nebol dôvodom k uloženiu miernejšieho trestu. Obžalovaný sa mal do stavu zmenšenej príčetnosti vedome uvádzať sám v dôsledku dlhodobého požívania uvedených látok v kombinácii s alkoholom, čo zvyšovalo nebezpečnosť jeho osoby. V tejto súvislosti prokurátor poukázal na závery znaleckého posudku MUDr. Lívie Katonovej, v zmysle ktorého bolo odporúčané nariadenie ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou.

Navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušiť napadnuté rozhodnutie súdu I. stupňa a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol odvolací súd skutkovo a právne v zmysle podanej obžaloby a obžalovanému uložil prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania, ktoré zaslal prostredníctvom obhajkyne, namietal výrok o vine a treste.

Namietal nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení, ako aj skutočnosť, že súd I. stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, poukazujúc na skutočnosť, že súd I. stupňa v napadnutom rozsudku opomenul časť skutkového základu, ktorý je uvedený v obžalobe, a to, že po príchode polície bol sanitkou odvezený do nemocnice v E.. V dôsledku toho nemal zrejmé, či súd I. stupňa vzal do úvahy pri svojom rozhodovaní aj túto časť skutkového základu. Opomenutie časti skutkového základu obžaloby považoval za pochybenie súdu I. stupňa a rozpor s § 278 ods. 1 Tr. por. Poukázal aj na závery súdu I. stupňa ohľadom spáchania skutku v stave zmenšenej príčetnosti. Upriamil pozornosť na to, že už počas prípravného konania uvádzal, že si nepamätá na to, ako spáchal skutok kladený mu za vinu a vyjadril nad týmto konaním ľútosť. Poukázal na to, že skutok spáchal pod vplyvom návykových látok, na ktorých je chorobne závislý a aj počas celého konania pred súdom I. stupňa sa vyjadril, že sa necíti byť vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a svoje konanie oľutoval. Ku konaniu sa vyjadril v tom smere, že celá situácia vznikla z dôvodu, že od svojej matky – poškodenej požadoval vydanie kosačky, ktorá mu v skutočnosti patrila. Vzhľadom na jeho zdravotný stav a závery znaleckého posudku mal za to, že rozsudok súdu I. stupňa je nesprávny, nakoľko sa súd I. stupňa nevysporiadal so všetkými významnými okolnosťami na rozhodnutie s poukazom na to, že toho času nie je schopný správne vnímať a reprodukovať okolnosti prípadu, ako bolo uvedené v záveroch znaleckého posudku. Na základe zdravotného stavu a záverov MUDr. Lívie Katonovej považoval aj uložený trest súdom I. stupňa za neprimerane prísny. Uvedomil si, že súd I. stupňa mu uložil trest za použitia § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., avšak mal za to, že nakoľko je vo veci vo väzbe od 19.10.2023, teda 20 mesiacov, mal dostatok času na uvedomenie si nepriaznivých dôsledkov užívania návykových látok a vyslovil názor, že je nevyhnutné, aby sa liečil, a nie vykonával trest odňatia slobody.

Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o vine a treste a aby vrátil vec súdu I. stupňa na nové prejednanie alebo aby sám vo veci rozhodol tak, že ho oslobodí spod obžaloby, alternatívne vzhľadom na závery znaleckého posudku, za použitia § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. mu uložil trest odňatia slobody pod spodnú hranicu trestnej sadzby uvedenej v § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v trvaní započítajúc dĺžku jeho väzby. Zároveň vzhľadom na závery znaleckého posudku navrhol podľa § 73 ods. 2 Tr. zák. uložiť mu ochranné opatrenie vo forme ochranného liečenia ústavnou formou.

Zástupca krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom zotrval na argumentácii prokurátora uvedenej v písomných dôvodoch podaného odvolania a nad rámec tam uvedených skutočností dodal, že podľa jeho názoru neboli splnené zákonné podmienky na použitie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., pričom poukázal na to, že obžalovaný už bol za obdobný trestný čin odsúdený a pri tomto odsúdení mu bolo ukladané aj ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou, čo nemalo na neho prevýchovný vplyv. Uviedol, že ani výška uloženého trestu nie je primeraná. V prípade, ak by bol obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody za použitia § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., bol by vlastne odmenený za to, že sa uviedol do stavu zmenšenej nepríčetnosti v dôsledku požívania omamných a psychotropných látok a alkoholu.

V konečnom návrhu navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné a aby odvolací súd na základe podaného odvolania prokurátorom zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. a v tejto časti rozhodol sám takým

spôsobom, že obžalovanému podľa § 189 ods. 2 Tr. zák., podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. za zistenia priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zák. a podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. uložil obžalovanému primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere najmenej 6 rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Obhajkyňa obžalovaného v rámci verejného zasadnutia pred odvolacím súdom poukázala na písomné dôvody podaného odvolania a na skutočnosti tam uvedené, nad rámec ktoré nič neuviedla.

V konečnom návrhu navrhla odvolaciemu súdu, aby rozhodol tak, ako je uvedené v petíte podaného odvolania a čo sa týkalo odvolania prokurátora, toto navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný pred odvolacím súdom vyjadril ľútosť nad tým, čo sa stalo, ako aj na skutočnosť, že pred súdom kvôli svojej závislosti nestojí po prvýkrát, avšak vyjadril pocit, že od života a od Boha má ešte nejakú nádej, šancu, že by pokračoval v slobodnom živote, cíti vnútornú duchovnú silu, chcel by sa liečiť a neskôr sa venovať ľuďom, ktorí sú rovnako na tom, ako on. Vyjadril sa, že je duchovne založený človek, ktorý sa dal do rúk stvoriteľa a akékoľvek rozhodnutie bude považovať na svoj úžitok.

V konečnom návrhu sa domáhal uloženia ochranného liečenia ústavnou formou.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami – prokurátorom a obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým mohli odvolatelia podať odvolanie ,ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Na obžalovaného bola prokurátorkou Okresnej prokuratúry Komárno dňa 09.01.2024 podaná obžaloba zo dňa 04.01.2024 sp. zn. 2Pv 421/23/4401 pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. za konanie uvedené v bode 1/ a za konanie uvedené v bode 2/ pre zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. Ohľadom konania obžalovaného pod bodom 2/ podanej obžaloby súd I. stupňa rozhodol podľa § 21 ods. 1 Tr. por. tak, že toto konanie vylúčil zo spoločného konania z trestnej veci vedenej na súde I. stupňa pod sp. zn. 3T/2/2024 a konštatoval, že sa naďalej bude viesť pod sp. z. 3T/58/2024, a to vzhľadom na zmenu Trestného zákona účinného od 06.08.2024, a to predovšetkým s poukazom na spôsobenú škodu v sume 450,- eur poukazujúc na skutočnosť, že malou škodou je prevyšujúca suma 700,- eur.

Je potrebné uviesť, že predmetná trestná vec obžalovaného bola v dôsledku podaného odvolania obžalovaným dôvodom preskúmania Krajským súdom v Nitre ako súdom odvolacím, ktorý rozsudok súdu I. stupňa zo dňa 17.10.2024 uznesením zo dňa 28.11.2024 sp. zn. 2To/73/2024 zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol, pričom úlohou súdu I. stupňa bolo pribrať do konania znalca, ktorý by sa vedel objektívne vyjadriť k ovládacím a rozpoznávacím schopnostiam obžalovaného v čase spáchania skutku vzhľadom na námietky obžalovaného, ktorý odmietol vyšetrenie pribratou znalkyňou s poukazom na to, že znalecký posudok vypracovávala v jeho inej trestnej veci, kde mu ublížila. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení poukázal na znalecký posudok vypracovaný znalkyňou MUDr. Dáriou Strhanovou, ktorá bola do konania pribratá uznesením zo dňa 02.11.2023 a ktorá dňa 09.11.2023 v ÚVV a ÚVTOS Nitra vykonávala vyšetrenie obžalovaného, ktorý ju opoznal a vzhľadom na minulosť odmietol s ňou komunikovať. Samotná znalkyňa v znaleckom posudku uviedla, že obžalovaného už vyšetrovala pre znalecké účely, a to v roku 2017 a tak pri vypracovávaní znaleckého posudku v prejednávanej

veci obžalovaného podávala znalecký posudok nielen na základe skutočností, ktoré zistila, ale aj zo skutočností ktoré zistila v roku 2017 ohľadom osoby obžalovaného v inej trestnej veci.

Súd I. stupňa po vrátení veci pribral do konania nového znalca, a to JUDr. Líviu Katonovú, ktorá vypracovala nový znalecký posudok. Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní oboznámil stav vykonaného dokazovania, prečítal za súhlasu procesných strán znalecký posudok MUDr. Lívie Katonovej a vyhlásil rozsudok, ktorý bol predmetom verejného zasadnutia pred odvolacím súdom.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací na podklade podaných odvolaní tak prokurátora, ako aj obžalovaného preskúmal napadnutý rozsudok súdu I. stupňa. Obžalovaný v písomných dôvodoch podaného odvolania namietal skutočnosť, že súd I. stupňa sa pri svojom rozhodovaní dopustil pochybenia, keď zo skutku uvedeného v obžalobe vyňal časť skutkového základu týkajúcej sa skutočnosti, že po príchode polície bol sám odvezený do nemocnice E. a tým, že došlo k porušeniu ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. Odvolací súd uvádza, že daná skutočnosť nemá žiadny vplyv tak na skutkové a právne závery, a to aj z dôvodu, že obžalovaný nebol sanitkou odvezený priamo z miesta činu, ale tento bol najprv privezený na obvodné oddelenie policajného zboru a až vzhľadom na vyjadrenie matky obžalovaného (v tejto veci poškodenej) bol odvezený do nemocnice, keďže z jej vyjadrenia vyplynulo, že mal požiť väčšie množstvo liekov. Pokiaľ súd I. stupňa teda túto časť skutku vynechal, urobil tak správne, keďže obžalovaný bol uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., pričom tohto konania sa mal dopustiť dňa XX.XX.XXXX v rodinnom dome na adrese H. I. XXX voči svojej matke poškodenej J. B. tým, že jej mal vulgárne nadávať a požadovať vydanie kosačky so slovami, že ak mu kosačku nedá, kladivom zničí celý dom, pričom ju opakovane sácal, v dôsledku čoho spadla zo schodov na zem a utrpela pomliaždenie ľavého hrudníka a prsníka s predpokladanou dobou liečenia do 6 dní. Toto konanie obžalovaného bolo jednoznačne preukázané na základe vykonaných dôkazov tak v prípravnom konaní, ak aj pred súdom I. stupňa, pričom ani samotný obžalovaný v podstate nenamietal toto konanie, iba uvádzal, že vzhľadom na požitie omamné a psychotropné látky spolu s alkoholom si na svoje konanie nepamätal a opakovane tak v konaní pred súdom I. stupňa, ako aj pred odvolacím súdom vyjadril svoju ľútosť.

Aj odvolací súd tak dospel k záveru, že súd I. stupňa správne ustálil vinu obžalovaného tak, ako ju uviedol v skutku napadnutého rozsudku, ako aj dospel k správne právnemu názoru, že svojím konaním spáchal zločin vydierania, keďže matku násilím núti, aby mu vydala kosačku a čin spáchal na chránenej osobe – blízkej osobe, čím matka bezprostredne takouto osobou je. Rovnako ako súd I. stupňa, aj odvolací súd pri uznaní viny obžalovaného poukazuje na všetky vykonané dôkazy, na základe ktorých súd I. stupňa vyvodil svoje závery.

V podstate ani samotný obžalovaný nenamietal spáchanie konania kladené mu za vinu, len uviedol, že sa na jeho spáchanie nepamätá. Jednoznačne jeho vina však bola preukázaná svedeckou výpoveďou poškodenej J. B., ktorá podrobne popísala konanie obžalovaného, ako aj skutočnosť, že aj pred predmetným skutkom si od nej pýtal obžalovaný peniaze, ktoré potreboval na drogy. Hoci z výpovede uvedenej poškodenej vyplývalo, že policajti, ktorí prišli po telefonáte suseda a videli, v akom stave bol obžalovaný, zavolali sanitku, avšak ako vyplýva zo spisového materiálu, z úradného záznamu o obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby podľa § 85 ods. 2 Tr. por. vyplývalo, že obžalovaný (v tom čase podozrivý) bol eskortovaný na OO PZ Komárno, kde sa dostavila aj poškodená, ktorá hliadke uviedla, že jej syn požil väčšie množstvo tabliet, o čom bolo ihneď vyrozumené operačné stredisko, v dôsledku čoho bola privolaná rýchla zdravotná služba, ktorá po prvotných ošetrovaniach za prítomnosti hliadky policajného zboru bol prevezený do nemocnice P. E., kde po prvotných vyšetreniach bolo zistené, že táto je pod vplyvom omamných a psychotropných látok. V podstate, ako už bolo vyššie uvedené, daná skutočnosť po skutku nemala žiadny vplyv tak na skutkové, ako ani na právne závery.

Súd I. stupňa po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu pribral do konania nového znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria MUDr. Líviu Katonovú, ktorá vo svojich záveroch znaleckého posudku dospela k zisteniam, že obžalovaný v čase spáchania trestného činu trpel závislosťou na viacerých psychotropných a návykových látkach, trpel zmiešanou poruchou osobnosti, a to v dôsledku požitia viacerých psychotropných a návykových látok. Samotná závislosť na týchto látkach a osobnostne intelektová kapacita obžalovaného nemala vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávací schopnosti. Zo záverov uvedeného znaleckého posudku síce vyplynulo, že obžalovaný v čase spáchania skutku vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania vo výrazne zníženej až vymiznutej miere a aj svoje konanie

vedel ovládať v miere významne zníženej, až blízkej vymiznutiu, avšak k takémuto stavu sa dostal vlastným pričinením, a to chorobnou závislosťou na viacerých návykových látkach.

Súd I. stupňa pri osobe obžalovaného z pohľadu ukladania trestu poukázal na jeho predchádzajúce odsúdenia, ako aj na skutočnosť, že aktuálne prejednávanej trestnej veci sa opätovne dopustil zločinu a tak bolo potrebné dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák., účinného od 06.08.2024 zvýšiť o jednu tretinu a tak bolo potrebné ukladať trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe 6 rokov až 10 rokov. Odvolací súd sa stotožnil s názorom prokurátora uvádzaným tak na verejnom zasadnutí, ako aj v písomných dôvodoch podaného odvolania, že stav zmenšenej pričítanosti nemôže byť dôvodom na uloženie miernejšieho trestu a využitia tzv. zmiernovacieho ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., pretože obžalovaný sa do tohto stavu dostal vedome v dôsledku dlhodobého požívania omamných a psychotropných látok v kombinácii s konzumáciou alkoholu. Aj odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný spáchal skutok pod vplyvom alkoholu a omamných a psychotropných látok, čo bolo potvrdené na základe odobratej vzorky moču, kde bola potvrdená prítomnosť stôp metamfetamínu a amfetamínu, ako aj účinnej látky rastliny rodu cannabis. Čo sa týka konzumácie omamných a psychotropných látok v kombinácii s požitím alkoholických nápojov, tu rovnako odvolací súd poukazuje na predchádzajúce odsúdenie za konanie, ktorého sa dopustil voči svojej bývalej manželke a v rámci ktorého odsúdenia mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, ktoré nemalo na neho tak preventívny, ako ani výchovný účinok.

Vzhľadom na tieto skutočnosti odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. vo výroku o treste a obžalovanému uložil postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov za použitia ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák., teda za zvýšenia dolnej hranici základnej trestnej sadzby o jednu tretinu. Takto uložený trest odňatia slobody, hoc aj na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby považoval odvolací súd za zákonný a správny, pričom na výkon uvedeného trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., keďže v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za rovnaký trestný čin.

V ostatnej časti, teda v časti uloženého ochranného liečenia ostal rozsudok súdu I. stupňa platný tak, ako bol uložený súdom I. stupňa.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by vyplývali v prospech obžalovaného, jeho odvolanie podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.